

Per a sor Maria Pilar Bielsa, membre de la Companyia de les Filles de la Caritat, les associacions constitueixen "la millor manera d'ajudar el conjunt de la societat. La solució per millorar les coses consisteix a agrupar-se. Nosaltres mateixes, pel fet de viure en comunitat, podem tirar endavant tots els nostres projectes", afirma plenament convençuda.

Uns projectes que va engegar sant Vicenç de Paül fa molt de temps, concretament el segle XVII, quan "va tenir una experiència que nosaltres considerem fonamental. Un dia, abans de començar a oficiar la missa, li va arribar la notícia que als afores de la ciutat hi havia una família malalta i desatesa. Sant Vicenç de Paül era un home enèrgic, i en va parlar al llarg de l'homilia. Posteriorment, es va desplaçar a la casa d'aquesta família i, segons ell mateix relata en els seus escrits, va ser testimoni d'una processó de gent que anava i venia d'aquella llar. La seva conclusió literal fou que es trobava davant d'una caritat, sí, però mal organitzada."

Així van néixer, de la mà de sant Vicenç, les anomenades "confraries de la caritat, agrupacions que es dedicaven justament a això, a fer caritat de manera ordenada, mitjançant grups de persones que, en cas de necessitat, s'organitzaven per tal d'ajudar." I afegeix "aquests grups són el que avui denominem voluntariat de la caritat. Concretament, s'anomena Associació Internacional de Caritat (AIC), i és una entitat de caràcter laic que també compta amb una delegació a Catalunya. L'Associació està actualment integrada per milers de persones."

Aquell empenedor home de fe cercava entre la classe benestant els recursos humans i econòmics necessaris per dur a terme la seva tasca. "Aleshores, partint de la base que només els pobres poden ajudar els pobres, va inaugurar, juntament amb santa Llúcia i un grup de noies laiques, la nostra companyia, concretament el 29 de novembre de l'any 1633." L'objectiu de la Companyia era "servir els pobres en qualsevol àmbit." Les Filles de la Caritat no són religioses, "sinó que som una societat de vida apostòlica que tenim com a carisma el do a Déu en el servei dels pobres", assevera sor Maria Pilar Bielsa.

Una altra particularitat d'aquesta comunitat és que la responsable no n'és "la superiora, sinó la germana serventa. La responsable general de la comunitat resideix a París." Cada sis anys, aquesta Companyia celebra les anomenades "assemblees, les quals poden ser locals, provincials i generals. Al llarg de les reunions locals, es planteja a tota la comunitat un tema de reflexió, que més tard es trasllada a les assemblees provincials, i que en fan una síntesi acurada i trien les representants, escollides per votació, que assistiran a l'Assemblea General de la Companyia, a la capital francesa. D'aquesta Assemblea General surten les línies d'acció que totes les províncies posaran en marxa els anys venidors", explica la portaveu de la Companyia de les Filles de la Caritat.

Val a dir que, en certa manera, sant Vicenç es va avançar quatre segles a les necessitats d'avui, quan arreu del món sorgeixen tot d'institucions, ben organitzades, al servei dels més desamparats. Sens dubte,

avui dia aquestes necessitats no són les mateixes que fa cinc segles, com afirma sor Maria Pilar Bielsa: "Allò que denominem Primer Món s'agrupa actualment per donar resposta a les mancances que existeixen en els camps de l'ensenyament, la sanitat, la tercera edat, les llars d'acollida de nens i també ocupar-se de les obres socials: pisos destinats a ciutadans malalts de sida, centres d'acollida, albergs, entre d'altres. Pel que fa al Tercer Món, ens dediquem a la promoció i l'educació de la dona entre moltes altres qüestions. Tot el nostre servei té caràcter evangelitzador, perquè ho fem des de la urgència de l'Evangeli."

Parlant de promoció de la dona, sor Maria Pilar està convençuda de la necessitat que "la comunitat cristiana avanci i s'obri molt més. Encara ens trobem a anys llum del que hauria de ser la presència de la dona a l'Església. De fet, la majoria dels serveis que es porten a terme en nom de l'Evangeli estan encapçalats per dones. La nostra Companyia n'és un bon exemple, hi ha moltes dones que ocupen llocs de responsabilitat en moltes obres."

La representant de la Companyia de les Filles de la Caritat també vol destacar el paper que juga concretament a la societat catalana la Fundació Escola Vicenciana, "creada a Catalunya per tal d'assegurar la continuïtat de les nostres escoles, d'impulsar el desenvolupament i el manteniment de l'Escola Vicenciana, que està adreçada a la formació integral i de qualitat dels alumnes, amb una concepció cristiana." En formen part alguns dels col·legis de la Companyia, com per exemple "el col·legi barceloní Sagrada Família i l'escola d'educació infantil La Miraculosa, de Santa Coloma de Farners. La previsió és que, successivament, s'hi afegeixin els altres." Afegeix que una de les prioritats de la comunitat és "la formació dels directius de les escoles i el professorat. De fet, organitzem diversos cursos i mòduls adreçats a tots aquests professionals." La qualitat de l'ensenyament d'aquestes escoles és indubtable: "Molts pares hi porten els seus fills no per motivacions religioses, sinó perquè són conscients del tipus d'educació que nosaltres impartim, un tipus de formació personalitzada i acurada." La Companyia lamenta el fet que el concert de subvencions amb el Govern català sigui "malaauradament insuficient per mantenir les escoles, especialment en aquests moments en què la incorporació d'alumnes immigrants exigeix la prestació de nous serveis que, per suposat, representen un cost per a la comunitat", assegura sor Maria Pilar Bielsa.

És un fet real que Europa es troba actualment en una època d'escassetat de vocacions: "Cal recordar que hi ha un nombre força elevat de filles de la caritat arreu del món. A la nostra província canònica, que inclou la ciutat de Barcelona, Osca i les Balears i en indrets com França o els Països Baixos, és a dir a Occident, és ben cert que està disminuint el nombre de germanes per la fretura de vocacions. Afortunadament, a l'Àsia, Àfrica i Amèrica del Sud n'estan sorgint una multitud." Segui com sigui, sor Maria Pilar Bielsa es mostra satisfeta del fet que hi hagi un gran nombre de ciutadans disposats a fer alguna cosa pels altres, sense que això impliqui "una opció de fe. Són molts els joves sensibles als més necessitats que esdevenen voluntaris."

Santa Lluïsa de Marillac

Sant Vicenç de Paül

**“Són molts els joves
sensibles als
més necessitats
que esdevenen
voluntaris”**

Fundadors de Les Filles de la Caritat - Barcelona